

tiske forestilling om, at vi kan klare problemerne selv. I stedet for at sige til befolkningen, at vi må øge vor bistand til verdens fattige, hvis folkevandringerne ikke skal blive endnu større, vælger man at skære ned på ulandsbistanden, tage fra verdens fattigste og give til nogle af verdens rigeste. Det er plat, det er usselt, og det er frem for alt vælgerbedrag. Vi kommer jo ikke globaliseringen til livs ved at smide de fremmede ud og behandle dem, der er her, skidt.

Kl. 13.20

Udlændingepakken rammer de allersvageste i vores samfund, ja, i verden. Hertil kommer at regeringen er i gang med en renationalisering af Danmark, og det vel at mærke i en tid, hvor vi har behov for præcis det modsatte: internationale løsninger, international politik, internationalt lederskab. Udsyn er erstattet af snæversyn.

Danmark står foran et formandskab for EU, et formandskab, som i forvejen er svækket af vore forbehold, men som regeringen nu har valgt at svække yderligere ved at sætte sit internationale renommé over styr.

Dette er en af de temmelig pinagtige dage i Danmarks historie. Dette lovforslag er et brud med Danmarks tradition for at opføre sig ordentligt. Vi trykker meget hårdt på den røde knap, som i dagens anledning burde være sort. Og så ser vi i øvrigt frem til, at vi kan komme i gang med det, det her virkelig burde handle om, nemlig integrationsindsatsen. Og jeg glæder mig til at opleve hamskiftet, hvor fædrelandsmi- nisterne bliver en sand Europa- og integrations- minister. Jeg er sikker på, at ministeren vil befinde sig langt bedre i den ham.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er meget vanskeligt at sno sig under en debatform, hvor man bliver mødt med en byge af angreb, som egentlig skulle være korte bemærkninger og spørgsmål til hr. Kamal Qureshi.

Se, jeg er nødt til at sige nu, at jeg faktisk har beskæftiget mig med islam som teolog i ca. 10 år. Og det, mener jeg selv, forholdsvis kvalificerede standpunkt, jeg har dannet mig, er, at islam og kristendommen og kristenheden ikke kan trives i en fredelig sameksistens i det samme land, og at islam er en tikkende bombe under den vestlige verden med den tilstrømning, vi har, herunder til Danmark, et synspunkt, som nu bekræftes af respekterede og fremragende folk som Poul Erik Andersen og Helle Merete Brix, der i

den nye bog om islam, »Islam i Vesten – På Koranens vej?«, gør opmærksom på det samme.

Ja, det var egentlig det, jeg ville sige. Der er ikke tale om at tale nedsættende om mennesker. Der er tale om at bekæmpe en religion, som med det gamle udtryk af Hartvig Frisch er en pest over Europa.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Var der et spørgsmål til Det Radikale Venstre?

Den næste er hr. Kamal Qureshi.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om ikke man lærer lidt mere om mennesker ved ikke at beskæftige sig med dem på det teoretiske niveau som teolog, men som menneske, om man ikke bedre lærer dem at kende, når man ikke teoretiserer deres baggrund, men møder dem som mennesker.

Så vil jeg gerne spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om ikke det er bekymrende for fru Elsebeth Gerner Nielsen, at der, når vi skal overtage formandskabet, i den grad er skabt blæst om det danske menneskesyn ført af denne her regering, og om ikke fru Elsebeth Gerner Nielsen kan bekræfte, at det kan lade sig gøre at føre en anden politik, som på afgørende vis kunne danne vejen for et mere åbent og et progressivt og et mere moderne samfund, hvor det ikke er politisk-religiøse personer, som bestemmer, hvordan debatterne foregår.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, der er afgørende, er, at vi, der er herinde, er klar over, at der er stor forskel på at være teolog, præst og politiker. Det er meget vigtigt at holde fast i, at det her ikke er en prædikestol, men en talerstol. Det er en talerstol for den lovgivende forsamling, og det vil sige, at det, vi først og fremmest beskæftiger os med herinde, er lovgivning. Derfor mener jeg også, at det, vi først og fremmest har en forpligtelse til, er at tage de nødvendige initiativer, som kan sikre, at forskellige kulturer og religioner, sådan som grundloven foreskriver, kan leve side om side. Det er det, der er vores ansvar som politikere. Og jeg oplever Dansk Folkeparti bidrage til præcis det modsatte.

Kl. 13.25

Så blev jeg spurgt om, hvad visionen kunne være, hvis vi nu ikke bare ville lægge de forskel-